

[Tommy Dinesen]

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om registrering af AIDS-syge og HIV-positive.

Af Kørpke Christensen (FP) m.fl.
(Fremsat 1/2 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Fremskridtspartiets lovforslag giver anledning til nogle kommentarer og bemærkninger om de særlige forhold ved sygdommen AIDS, forhold, som begrundet regeringens AIDS-politik.

AIDS er stadig en meget alvorlig infektions-sygdom forårsaget af virus. Næsten alle mennesker, der får sygdommen, dør af den, men AIDS er ikke særlig smitsom. Smitten overføres seksuelt og med blod. Hidtil har smitten herhjemme og i resten af den vestlige verden hovedsagelig bredt sig til visse grupper med risikoadfærd. Det er homoseksuelle, biseksuelle mænd og stofmisbrugere.

Andelen af heteroseksuelt smittede er stigende, men heteroseksuel smitte sker overvejende ved kontakt til personer fra grupper, hvor smitten er erkendt udbredt. Ifølge Sundhedsstyrelsen er der ikke holdepunkter for udbredt heteroseksuel smitte i befolkningen som helhed.

Den opgave, vi står over for, er fortsat at hindre en udbredelse af smitten. Det, man kan drøfte, er, med hvilke midler man bedst når dette mål. Adskillige gange har spørgsmålet om registrering som middel til at begrænse smitten

været drøftet i Folketinget. Sidste gang skete det i november måned 1990 i forbindelse med et forslag fra Kristeligt Folkeparti. Også ved den lejlighed var der tilslutning til at holde fast ved den AIDS-politik, Folketinget fastlagde i 1987, og som bygger på frivillighed, på anonymitet og på åben, direkte og ærlig information. Hvis der skal ændres på denne politik, må der foreligge nogle velbegrundede formodninger om, at en ændring vil styrke den forebyggende indsats. Sådanne formodninger foreligger ikke i forbindelse med centralregistrering af HIV-positive. Tværtimod ser det ud til, at en registrering vil vanskeliggøre bekæmpelse af sygdommen.

Det er nødvendigt at kende udbredelsen af smitten af hensyn til tilrettelæggelsen af den forebyggende indsats, men det er ikke nødvendigt at kende den enkelte smittedes identitet for at kunne følge smittens udbredelse. De anonyme meldesystemer, vi har og er ved at forbedre i Danmark og i de øvrige vesteuropæiske lande, og som også WHO anbefaler, giver tilstrækkelig sikkerhed for, at der kan ske en tidlig varsel af evt. ændringer i smittespredningen. For at begrænse smittespredningen er det derimod helt afgørende, at den enkelte trygt kan henvende sig til sundhedsmyndighederne og modtage råd og vejledning om, hvordan man skal beskytte sig selv og andre mod smitte, altså også uden frygt for at ende med at blive opført i et register. Hvis man følger de råd, der gives fra lægelig side, og som vi til stadighed oplyser om, er risikoen for at blive smittet lille.

Da lovforslaget også omfatter registrering af AIDS-syge, vil jeg gerne tilføje, at der siden 1983 har været en central registrering af personer, som har fået stillet diagnosen AIDS. Denne del af forslaget er altså omfattet af gældende lovgivning.

Kort sagt er der ikke særligt belæg for at ændre den hidtidige AIDS-politik. En ændring af anonymitetsprincippet vil derimod indebære en risiko for, at den reduktion i antallet af AIDS-tilfælde i forhold til det, vi forventede tidligere, vil blive sat over styr.

Regeringen kan ikke støtte lovforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kan tilslutte mig ord til andet, hvad ministeren har sagt her fra denne talerstol om dette forslag. Forslaget er i sig selv forkert, hvad mi-